

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

A kiadóhivatalban átvéve:
 Egész évre... 16 kor.
 Negyedévre... 4 "

Helyben hához hordva:
 Egész évre... 20 kor.
 Negyedévre... 5 "

Vidékre postán szállítva:
 Egész évre... 24 kor.
 Negyedévre... 6 "

TISZÁNTÚL

POLITIKAI NAPILAP

Megjelenik minden nap a hétig és
 kedd utáni napok kivételével.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Nagyvárad, Apáczai-utca 3.

A szerkesztőség kéziratok visszatérítésére
 vagy megőrsésére nem vállalkozik.

Előfizetések és hirdetések a
 kiadóhivatalhoz intézendők.

Egyes szám ára 8 fillér.

NAGYVÁRAD, július 18.

A protestánsok és a választások.

— Protestáns reverzális. —

A mint egy évtizeddel ezelőtt az egyházpolitikai mozgalmat a protestánsok indították meg, a székesfejérvári ev. ref. konvent utasítására a komáromi superintendens kezdte meg az elkeresztelések ügyében a denuncziálóknak nem valami disztes sorozatát, — ugy most is a protestánsok vetik a választási mozgalmakba a felekezeti követelések jelszavát, a képviselőjelöltektől — horrendum dictu! — reverzalist követelnek, megindítják az új egyházpolitikai törvényeknek reájuk sérelmesnek mutató részére irányuló — revíziót és mindennek a tetejében, most még csak egy suba alatt, de nemsokára majd nyíltan is kívánják a kath. egyházi javak saecularizálását.

Nehogy ezt az állítást egyszerű ráfogásnak vagy gyanúsításnak tartsa valaki, a *Magyar Szó* nyomán (mely ugy látszik hivatalos lapja a protestánsoknak) közöljük a következőket:

A Hont vármegyében fekvő korponai kerületbeli protestáns lelkészek, tanítók és egyházgondnokok — becses neveiket is közli a M. Sz. július 18-iki száma — kívánságaikat öt pontban összefoglalva terjesztették *Ivánka Zsigmond* képviselőjelölt elé.

Hazafias, nemzeti irányu követeléseket hiába keresünk az öt pontos reverzálisban; a nép gazdasági érdekei sem találnak szószólót a korpona-kerületi ev. ref. lelkészek és tanítók követeléseiben. Annál

buzgóbb szószólói saját zsebük érdekeinek és felekezetük ügyeinek.

Az öt pontos reverzális, melyet — a M. Sz. közlése szerint — *Ivánka Zsigmond* elfogadott és aláírt, a következő:

1. Az 1848. évi XX. t. cz. teljes végrehajtása. A vallási viszonyosság és egyenlőség nincs hazánkban végrehajtva; anyagi tekintetben is a protestáns egyházak nagy hátrányban vannak. A protestáns egyházi s iskolai adó alatt roska-doznak a hivek; a kongrua csupán egy lépés 1848 felé, mert maga a fizetési kiegészítés a diplomás, családos és korpótlék nélkül működő s öregedő protestáns lelkészek nem elegendő támogatás; innen a lelkészhiány, melynél még ijesztőbb a tanítóhiány, miből következik, hogy a népnevelő tanítók fizetésének megoldása sem sikerült. Az 1848. évi t. cz. szellemének megfelelően szervezendő prot. teol. fakultás is az egyetemen; hasonlóképpen szükséges, hogy a hadseregnél is a prot. lelkészek fizetés, szám s rang tekintetében igazságos arányban legyenek képviselve; hivatalos, állami ünnepélyes aktusoknál, a nem felekezeti intézetekben a vallás-oktatásnál a prot. egyházak még mindig háttérbe szorítottak.

2. Üdvösnek s kívánatosnak ismerjük el s ilyenül ismertetik el bizonyára az összes keresztyén egyházak által azon követelmény, hogy a vasárnap megünneplésére munkaszünettel és a korcsmákban folyó mulatozás helyett lehetőleg az istentiszteleteken való részvételekkel elvégre komolyan adassék meg állami részről is hathatós ösztönzés s tétessék rendelkezés.

3. Ugyanigy csak üdvös dolog lehet s immár általános is erre nézve a kívánság, hogy a szabadelvűség tulhajtását képező s törvényileg megengedett *felekezetenküliség törültsék* a törvények sorából, mert a mint kell, hogy mindenkinek hazája legyen, ugy kell, hogy mindenkinek vallása s egyháza is legyen. Vallással szorosán összefügg az erkölcs, vallás s erkölcs nélkül pedig nemcsak az egyház, de maga az állam is rombadől.

4. A vallásfelekezetek és egyházak közötti békesség szempontjából, megkülönböztetve amaz erkölcsi okból, hogy az állam védje a gyöngébbet, *kívánatosnak tartjuk az 1868:53. t. cz visszaállítását a vegyes házasságból származó gyermekek vallását illetőleg.*

5. S végezetül szeretett Hont vármegyénkben mindent megtenni s megtevéteni akarunk s kívánunk a békesség előmozdítása érdekében az osztályok, nemzetiségek, felekezetek, nemkülönböztetve a kormányzó tisztikar s kormányzottak között — az igazság és szeretet szellemében: mert vármegyei ideálunk is nem lehet a támadás vagy támadtatás, hanem inkább másoknak példaképpen való világozás.

Íme az első választási reverzális.

Az inkompatibilitási törvény tárgyalásakor Olay Lajos ugyancsak berzenkedett a reverzálisok ellen, — de alig gondolta, hogy az első reverzalist a protestánsok fogják kiállítani.

Egy évtizeddel ezelőtt, mikor a Szapáry-féle téli választások alkalmával a katolikusok több helyen reverzalist kívántak a jelöltektől (Perczel Dezső is

A „TISZÁNTÚL“ TÁRCZÁJA.

Egy vigjáték tragédiája.

Irtá: Richard O'Monroy.

Az illúzió.

A Roueries-Dramatiques igazgatósága

Páris.

Igen tisztelt uram,

van szerencsém tudatni önnek, hogy *A bogár* című darabját, amelyet hozzánk benyújtott, előadásra elfogadtuk. A kis egyfelvonásos nagyon szellemes és bájos; éppen nekünk való. Legyen szives szerdán délután 4 és 5 óra között meglátogatni, hogy az előadás föltételeit megállapíthassuk.

Szivesen üdvözlö

Padfour, igazgató.

Mikor Maxence le Parabére ezt a kis le-
 vélkét megkapta, egy örült, hogy majdnem bele-
 bolondult.

Rózsás reményekkel volt eltelve s szinte
 el volt kábulva a boldogságtól addig a nevezet-
 es szerdáig, amikor meg kellett látogatnia az
 igazgatót.

A kitűzött időben büszkén nyitott be a
 színház portáshoz:

— Padfour urat hol találom?

— Nincs itthon!

— Bocsnát, de én Maxence le Parabére
 vagyok!

— Nem ismerem!

— Ön tehát nem ismeri a színház szer-
 zőt? Én *A bogár* szerzője vagyok!

— *A bogár*-é? Ugy? Na, akkor menjen
 csak föl!
 Maxence fölment egy kis sötét lépcsőn, a
 melyet nappal is gázláng világított meg, s vé-
 gül egy ajtóhoz ért, a melynek réztábláján e
 szó volt: Igazgató.

Első zuhany.

(Az igazgató irodája. Kissé sötét, gránátszínű
 kárpit. A falon passepartout-ba foglalva függ a ko-
 mikus arcképe. A fal mellett párnával ellátott,
 régi divatu vörös bársony pamlag. Nagy, sokfókos
 íróasztal, zöld skatulyákkal, melyekben tömérdek
 kézirat van.)

Az igazgató (nagyhasu, bajusztalan ur):
 Ah, ön az? Ön ennek az apróságnak a szer-
 zője? Egész csinos! Persze nem negyven ló-
 erőre berendezett darab, de azért mégis van
 benne legalább valami — s manapság már ez
 is sok.

Maxence (szerényen meghajtja magát).

Az igazgató: Sajnos, egy kissé meglátszik
 rajta még a gyakorlatlanság; nem elég sima és
 nem elég tömör... Egyszóval: ez a darab
 még nem érett meg a színpadra.

Maxence: Ugy? ... Nem? ...

Az igazgató: De ez csekélység; csak egy-
 két jelenetet kell megváltoztatni. Ha akarja,
 majd megismertetem Saint-Alphonse-zal. Na-
 gyon kitűnő ember s rendkívül ért ahhoz, hogy
 a még kissé éretlen darabokat nyélbe üsse.

Maxence: Bocsnát, de én mégis jobb sze-
 retném, ha én magam...

Az igazgató: Tisztelt uram, ez lehetet-
 lenség. Csak ismétlem, hogy a darabja nem
 érett a színpadra. Sokat nyer vele a darab, ha
 átdolgozzák s ön nem veszít vele semmit;
 Saint-Alphonse nem is kívánja, hogy őt min
 szerzőt megnevezzük.

Maxence: Ugy? Nem kívánja?

Az igazgató: Nem; megelégszik csupán
 azzal is, ha a tiszteletdíjak felét ő kapja. Te-
 hát ebben megállapodhatunk. Jöjjön el holnap,
 majd be fogom mutatni!

Második zuhany.

(Az előbbieket és Saint-Alphonse, akinek na-
 gyon rendezetlen a haja és a szakála s bársony-
 galléros piszkos kabátot visel; az inge is gyanus
 és az egész ember cigaretté-szagu.)

aláírt egyet!), hogy a polgári házasság s a többi egyház ellenes javaslatok ellen fognak szavazni, mennyire megbotránkozott miatta a liberális sajtó. Konstatáljuk, hogy a protestáns reverzális ellen még egy szó sem emelkedett a liberális sajtóban.

Konstatáljuk továbbá e reverzálisból azt is, hogy ime a protestánsok hivatalosan is megindították a mozgalmat az egyházpolitikai törvények *revíziójára*. A revizionális törekvés egyelőre még nem irányul mind az öt egyházpolitikai törvény eltörlésére. Csak azt a két törvényt szemelték ki, a melyik nekik legtöbb kárt tesz: a felekezetenküliséget és a vegyes házasságbeli gyermekek vallásáról szóló intézkedést.

Csudálatos dolog. Most milyen ékesen és kenetteljesen hirdetik a tiszteletes urak, hogy mindenkinek kell, hogy vallása és egyháza legyen, és — hat esztendővel ezelőtt superintendenseik és egyházkerületi gondnokaik — Prónay Dezső báró kivételével — mind megszavazták a felekezetenküliséget. Persze akkor még nem hitték, hogy a nazarénusok és baptisták oly nagy pusztítást fognak véghez vinni soraikban.

Hogy az 1848. XX. t.-cz. végrehajtását oly lelkesen követelik s nemzeti követelmény gyanánt állítják oda a tiszteletes urak — értjük, mert hisz nemrégiben nyíltan megírta a M. Sz., hogy az állami kongruán kívül más anyagi jutalmat is ígért nekik a liberális kormány az egyházpolitikai reformok támogatásáért. Most tehát követelik a kialkudott — Judásbért, amelyre ugy lát-szik már nagyon éhesek.

Több kommentárt egyelőre nem fűzünk ezen érdekes reverzálishoz; csak azt jegyezzük fel, hogy *Ivánka* Zsigmond, a Széll-kormány jelöltje alá írta a revízióra irányuló követelést, de vajjon mit szól hozzá Széll Kálmán, aki minden revízióknak esküdt ellensége?!

Mikor lesznek a választások?

A félhivatalos M. N. írja: A választások határideje csaknem nap-nap után foglalkoztatja a sajtót, nem ritkán elég kockázatos kombinációkkal. Ismételten is konstatáltuk, hogy a szeptember 3-ikán összeülő képviselőháznak még sok fontos teendője van s azóta mi sem történt, a mi a teendők sokaságát csökkentette volna. Amiből önként következik az is, hogy a választások határideje, minden kombináció ellenére is, a *késő őszre fog esni*, akkorra, amikor a törvényhozás túl lesz mindazokon a munkálatokon, amelyeket halaszthatatlannal még ennek a ciklusnak kell elintéznie.

Uj államtitkár.

Jól értesült helyről közlik, hogy a kereskedelemügyi miniszterium államtitkára, *Cseörghed* már legközelebb nyugalmába vonul. Utódjául *Szterényi* József miniszter tanácsost emlegetik.

Kétféle mérték.

Emlékszik még mindenki, micsoda nemes felháborodást keltett, mikor Fiuménak nem magyar anyanyelvű plebánosa megtiltotta a templomban a magyar Hymnusz éneklését azzal az indokolással, hogy az nem egyházi ének. Öröm volt látni azt a pattogó hazafiságot, mely remekelt a szebbnél-szebb és erélyesebb frázisok kitalálásában.

Most újabb eset adta elő magát.

Engler L. budikovi *tutheránus* lelkész megtiltotta, hogy templomában a Hymnusz énekeljék azzal az indokolással, hogy az *nem egyházi ének*.

Szóltak akkor róla a liberális lapok? Nem. Pedig vártuk.

Az ügygel foglalkozott a gömöri ág. ev. szeniorátus. Azt reméltük, erélyesen rendre fogja utasítani a magyarfaló papot s kipótolja a szeniorátus erélyben azt, a mit a sajtó elmulasztott. E helyett azt olvassuk, hogy határozathozatalra nem került a sor, mert a szeniorátus elvi határozatot kíván produkálni, vajjon énekelhetők-e templomban nem egyházi énekek is?*

Mit szólnak ehhez a liberális lapok? Semmit. Pedig újra vártunk szebbnél-szebb és hazafiasnál-hazafiasabb kitöréseket és újra hiába vártunk.

Most az ügy az ág. ev. egyetemes konvent elé fog kerülni. Reméljük, ott már csak meg fogja találni Engler ur azt, a mit eddig érdemén kívül, főlegbvalói erély-hiányából s a liberális sajtó jóvoltából elkerült: az erélyes meg-torlást.

Kormos bíró ügye.

A hivatalos lap közli ezt az árverési hirdetményt:

15090 ÁRVERÉS. 1—1

V. XIII. 228/11. 1900. Alulírt kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a budapesti kir. keresk. és váltótörvényszéknek 1900. évi 10435 számú végzésével Mayer Ferencz Nándor dr. ügyvéd által képviselt Halász Márton felperes részére Kormos Adolf alperes ellen 234 korona 61 fillér követelés és járul. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt 3970 koronára becsült ingóságokra, a budapesti V. ker. kir. járásbírósg fenti számú végzésével az árverés elrendeltetvén, annak a felülfoglaltatott követelése erejéig is, amennyiben azok törvényes zálogjogot nyertek volna, alperes lakásán V. ker. Lipót-körut 16. számú házban leendő megtartására határidőül 1901. évi július hónap 19. napjának délután 3 órájára tüzetik ki, mikor a bíróság lefoglalt butorok s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Miért nyugdíjazták Kormost?

Egy fővárosi lap írja:

Kormos annyira el volt adósodva, hogy nap nap után árveréseket tartottak lakásán. Az árverezett butorokat Kormos rendesen visszaváltotta. Hónapokig folyt ez így, míg nem egyszer egyik barátjával vásároltatta meg a saját pénzén butorait s azt közjegyzői okirattal forma szerint bérbe vette tőle. A hitelezők tekintet nélkül erre, újra lefoglalták az ingóságokat. Igényperre került a dolog, amelynek során a királyi tábla kimondotta, hogy a közjegyzői okirat koholt s miután azt a bírói

Az igazgató: Kedves Saint-Alphonse, bemutatatom azt az urat, a ki nekünk *A bogár*-at írta. Szeretné, hogyha ön nyélbeütne a darabját.

Saint-Alphonse: Helyes; ez az én mester-ségem. Majd találkozzunk valami kávéházban s absinthe mellett rendbe hozzuk a dolgot.

Maxence: Bocsnát, de én jobb szeretném, ha a lakáson találkoznánk.

Saint-Alphonse: Én pedig csak a zajban tudok dolgozni. A poharak csengése, a billiar-dozóknak lármája, a domino-kövek csattogása és a pénztárosok csengetése ihlet engem! Erre okvetlenül szükségem van! Menjünk csak a Bondy-utcai kávéházba.

Maxence: Istenem! A Bondy-utczába! Akkor inkább meghívom reggelire az Angol kávéházba.

Saint-Alphonse: Reggelire? Az már más. (Megrázza Maxence kezét): Tisztelt munkatársam, holnap reggel pontosan ott leszek.

Harmadik zuhany.

(Nyolcz nap mulva.)

Az igazgató: Na, hogy folyik a munka?

Maxence: Ó már a nyolczadik reggelinél tartunk. Nagyszerűen tud enni ez a Saint-Alphonse.

Az igazgató: Es mégis olyan értelmes ember! — Különben, hogy el ne felejtsem, — egy kis üzletet ajánlok önnek. Tudja, el aka-

rom adni a színházam néhány részvényét.

Maxence: (gyanakodva): Igazán?

Az igazgató: Igen. Látja ez kitűnő üzlet. De egymagam nem bírok vele. Néhány részvényemet átadnám önnek, darabját ötszáz frankjával. Mennyi tetszik?

Maxence: De kérem...

Az igazgató: Na, rendben van a dolog. Tíz darab részvényt kap! Később majd meg-gondolhatja a dolgot.

Negyedik zuhany.

Az igazgató: Hallja, megfontoltam a dolgot. Az én színházamba csak olyan darabok illenek, amelyekbea kuplák is vannak.

Maxence: De hiszen akkor a darabom olyan ósdinak látszanék, mintha a boldogult Scribe írta volna!

Az igazgató: Meglehet; de az én közönségemnek mindenesetre zene is kell.

Maxence: Jó. Majd írok néhány kuplét valami ismerős dallamra.

Az igazgató: Ismerős dallamra? Ohó, azt nem engedem! Van egy kitűnő karmesterem. Az ön darabja csak nyer vele, ön meg nem veszít semmit. Nem is kívánja, hogy a színlapon megüvezzük, csak a tiszteletdíjak harmadát akarja. Tehát rendben van a dolog. Majd elküldöm az Angol kávéházba. Mindjárt hárm-an hozzáláthatnak a munkához.

Otödik zuhany.

Az igazgató: Azért hívtam, kedves barátom, mert eszembe jutott, hogy az ön darabját, amely nagyon is párizsias, méltó keretben kell játszani.

Maxence: Helyes; én is így gondolkozom.

Az igazgató: Látja, a színház legkiválóbb művészeinek osztottam ki *A bogár* szerepeit; még Leliának is a kivá t szerepet adtam, noha ez éppen nem illik hozzá!

Maxence: De hiszen Lelia olyan bájos!

Az igazgató: Ha szorgalmas volna, még sokra vihetné; de nem szorgalmas. Azt gondoltam, hogy az előkelő klubok, stbik megnézik az ön kis darabját; tehát bizonyos fényűzéssel kell a darabot kiállítani. A szalondiszletünk pedig már nem egészen új s a butorokat is kifogásolni lehet. A kanapé meg van repedve s az asztalterítőn foltok vannak, az asztal maga pedig fenyőfából van. Már most, ha az ön darabjában ez az asztal szerepel, a darab maga is nagyon valószínűleg fog látszani.

Maxence: Mindenesetre! Lehetetlenség fenyőfa-asztalt állítani a színpadra!

Az igazgató: Epen ezért én az ön helyén egy kis áldozattól sem riadnék vissza, hogy szép szalon díszlet s teljes és modern butor-zat növelje a darabom hatását. Meg vagyok róla győződve, hogy a tiszteletdíjakban ez a kiadás bőven megtérülne.

kar egy tagja követte el, az iratokat áttette az igazságügyminiszterhez.

Az igazságügyminiszter most határozott s határozatának következménye a nyugdíjazás.

A közbenjáró bíró.

Egy pozsonyi újság szerint Kormos Adolf kuriai bíró korában Wasmer Jakab dunaszerdahelyi úrsorás ügyében is közbenjáró. Megfordult Pozsonyban s ki akarta vinni, hogy Wasmer szabadon bocsássák. A törvényszék azonban, jóllehet Wasmer nagy összeget ajánlott föl biztosítéknak, a szabadlábra helyezést megtagadta. A Wasmernél történt házkutatásnál állítólag Kormosnak néhány levelét is megtalálták.

A Kormos-ügygyel kapcsolatosan fölmerült a felvilágosítás-adás kérdése is. A felső bíróságoknál ugyanis szokásban van, hogy a felek eljárnak az ügy előadójánál, vagy a tanács tagjainál, hogy őket ügyükről felvilágosítsák. Ez a szokás általános volt és ez indíthatta Szellénét is arra, hogy Kormost fölkeresse, őt ügyükről felvilágosítsa.

A koronaügyész véleménye.

Hammersberg Jenő koronaügyész, a kiváló jogi tekintély e kérdésben következőleg nyilatkozott egy újságíró előtt:

Az ugynevezett fölvilágosítás adás felső bíróságunknál általános szokássá vált, mert nincs törvény, amely tiltaná. Egyidőben volt ugyan egy igazságügyminiszteri rendelet, amelyet Perczel, volt igazságügyminiszter adott ki és amely eltiltotta a bírónak a felekkel való érintkezését, de a rendeletet csakhamar visszavonták.

Ma úgy áll a helyzet, hogy a felvilágosítás szokásos, kivéve az új bünvádi perrendtartás értelmében, az esküdtszéki ügyeket.

Én magam részéről annak idején, amikor a kurián voltam bíró, a szokásos felvilágosítás elől csak két esetben zárkóztam el és pedig akkor, ha az ügyet a sommás eljárás szerint tárgyalták, mert akkor módjukban állott a feleknek az első bíróság előtt a tárgyaláson személyesen megjelenni s érveléseiket vagy kifogásaikat előszóval elmondani, vagy pedig abban az esetben, ha az ügy előadója én vol-

tam, mert akkor sokkal jobban ismertem az ügyet, sem hogy felvilágosításra lett volna szükségem. Ha azonban csak egyszerűen a tanács tagja voltam, akkor szívesen meghallgattam a feleket, hogy az ügy tárgyalásánál figyelemmel kísérhessem, hogy a felek esetleges jogos érdekei valamiképpen véletlenül ne mellőztessék.

Az új polgári perrendtartás egyébként a felvilágosítást teljesen ki fogja zárni, mert a tárgyalások mind nyilvánosak és szóbeliek lesznek, így tehát a felvilágosítás fölösleges.

Kedves Hugóm!

Szelle írásai közt tudvalevőleg egy névjegyet is találtak, amelyet Kormos irt és a melyben a megszólítás ez volt: »Kedves Hugó!« A névjegy írása egy bírótársának szólt, akinek Szelle ügyét Kormos ajánlotta. Miután a kurián csak egy Hugó keresztnévű bíró működik és ez Beck Hugó, egy hírlapíró az este fölkereste a bírót, hogy kérdést intézzen hozzá ebben a dologban.

— Olvasta méltóságod a »Kedves Hugóm!« megszólítással kezdődő névjegyéről szóló híreket? — kérdezte az újságíró.

— Igen. És nem csekély mértékben lepett meg a dolog, mert ilyen tartalmu írást soha sem kaptam Kormostól.

— Ismeri méltóságod Szelle ügyvédet, vagy nejét?

— Nem. Se Szellét, se Szellénét nem ismerem. Sohasem beszéltem velük, soha sem láttam őket, sőt még ilyen nevű emberekre se emlékszem.

— Talán az ítélkező tanácsban vett részt méltóságod?

— Nem emlékszem, hogy olyan ítélkező tanácsban részt vettem volna, amely bármely Szelle-féle ügyet tárgyalt volna.

— Hát Kormos nem járt méltóságodnál felvilágosító szándékkal ügyében?

— Kormos velem sem ebben, sem más ügyben soha nem beszélt. Magam csodálkozom a legjobban azon a névjegyén, a melynek hozzá kellett volna hogy intéződjék, miután a kurián csak egy Hugó keresztnévű bíró van és az én vagyok.

Nagyvárad, mint nyaralóhely.

II.

A Körözs.

Mottó: Ki a Körözs vizét issza,
Vágyik annak szíve vissza:

A folyókról azt tartja a méla köztudat, hogy hajók járnak rajta és hogy halakat fognak ki belőle.

A mi folyónk a világon egyedül folyó specialitás, mert kocsik járnak benne és trotoárt fognak ki belőle.

Ez a specialitás azonban, amennyire érdekes látvány a nyaralóknak, annyira kellemetlen eredményében a bennszülötteknek, mert többet ér egy csuka, a mit más folyóban fognak, mint összes járdáink, melyeket a Körözs kebléből vontak szárazra.

Folyónknak régi neve »Keres« volt, de mivel ahol nincs, ott ne keress, költségvetésünk szerint pedig állandóan több a nincs, mint a van, tehát a folyó nevét is átváltoztatták lassacskán Körözsre.

Ennek inkább van értelme.

Mindjárt megmagyarázom, hogy miért.

Bizonyára nem látták nyájas olvasóim a párisi kiállítás körjárdáját.

En sem láttam, tehát nyugodtan vehetem innen a hasonlatot. Hát ez a járda, olyan járda volt, hogy nem az ember járt felette, hanem a járda ment az ember alatt. Forgott, hol lassan, hol esendesen, míg végre vissza tért a helyre, honnan indított.

Hát a Körözs is ilyen kör járda.

Ki halásszák belőle a porondot. Első fordulat. Feltöltik vele az utca két szélét és kinevezik makadámknak. Második fordulat. Szidják érte a mérnököt, mint a bokrot. Harmadik fordulat. Jön egy zápor beviszi az egész makadámot a csatornába, onnan vissza a Körözsbe. Negyedik és utolsó fordulat.

Az apró sügérek kedves ismerősként fogadják járdánk egy-egy darabját az anyavíz medrében, midőn megismerik a csillogó kövecskéket, melyeken egykor eljátszották gyermek játékaikat, mi pedig örvendünk szintén, hogy megint lehet járni a falak tövében. Mert ha a pesti diák joggal dalolhatta, hogy térdig gázolt a rózsába, mi is joggal szidhatjuk a kövezési intézősöget, amiért térdig járunk a makadamba.

Maxence: Ah tehát ön igazán azt gondolja, hogy talán én . . .

Az igazgató: Tehát rendben van a dolog! Bizza csak rám, majd meglátja, hogy meg lesz elégedve. A diszletfestőnek, kárpitosnak, meg a butorszállítóknak a számláit majd elküldöm önnek.

Kedves szerzőm!

Azt hiszem, hogy az r-eket nem épen úgy ejtem ki, mint a Comédie-Française-ban. Nem rancesolok eléggé. Például a Favernay szót sohasem tudom jól kimondani. Epen ezért szeretném, ha Coquelin tanítana. O a tanítványával két óra hosszáig ismételteti ezt a szót, hogy tri-tri-tri s csodálatos eredményeket ér el vele.

Szükségem van egy csinos utiruhára is és a harmadik jelenetben egy kis orosz bőr tá kára. Tudja, Padfour nagyon fősvény és nem ad semmit. Küldjön egy kerek kalapot is, szükségem lesz rá a nyolczadik jelenetben.

Udvözli

Lelia-ja.

A próbák.

A próbák folytak egy teljes hónapig s a legkülönbözőbb tőrügyekkel Maxencenak mindennap kellett volna valamit fizetnie. De a

szerző türelmes volt, annál is inkább, mert Lelia egyre szeretetreméltóbb volt iránta. Először Padfournak a kedve egyre fogyott. Egyáltalán nem tetszett neki az a bizalmasság, mely a szerző és a naiva között kifejlődött s egyszer, mikor Maxence különös elragadtatással nyilatkozott Lelia »menyei művészetéről«, összeveszett a naivával, aki bevallotta neki, hogy a szerzőnek az első előadás utáni napra rendez-vous-t ígért.

— Na, ha úgy van a dolog, — szólt az igazgató — akkor ez a bogár nem egyhamar fogja a szinlapot elékteleníteni!

Másnap Maxence a következő levelet kapta:

»Tisztelt uram!

Ugy veszem észre, hogy az időjárás sokkal melegebbre fordult, hogy sem új darabbal lehetne szerencsét próbálni. Ha úgy tetszik: hallasszuk el *A bogarat* a jövő hónapra; akkor talán majd hüvösebb lesz.

Tisztelettel

Padfour, igazgató.

S még az nap egy illatos kis levélkét is kapott Maxence:

»Hát érdemes volt nekem az ön hülye darabjával egy teljes hónapig vesződnöm?! Soha soha nem óhajtja önt látni

Lelia.

A szerző mélabusan vette elő a jegyzőkönyvét s végigolvasta kiadásainak a jegyzékét:

A Théâtre des Roueries tíz részvénye	10000 frank.
20 reggeli az Angol kávéházban	1200 »
Szerep-másolás	60 »
Szavallati órák	600 »
Borralalók a színházi munkásoknak	100 »
Borralalók a portásnak	100 »
Előleg a szereplőknek	500 »
Diszletek	1000 »
Szalon-butorok	1900 »
Uti-ruha Leliának	600 »
1 Gainsborough-kalap	200 »
1 börtáska	200 »

Osszesen: 16460 frank.

— Ah, — sóhajtott Maxence — Lelia haragszik rám, a darabomat még mindig nem adják elő s ráköltöttem 16.460 frankot! Vajjon lesz-e ennyi jövedelem a daraból, ha a tiszteletdíjaknak már csak a harmadrésze lesz az enyém? Alig hiszem!

Maxence le Parabére sziamüirői pályafutásának egyszerre vége szakadt; már nem ír többé darabokat. Neki ez nagyon költséges szórakozás.

A Körözs azonban egyébként is hasznos házi bútort, nyaralás szempontjából pedig első rangú ténnyez.

Ott ringatja ugyanis, rendszeresen csokoládé színű hátán Feldmansbad regényes épületeit.

Ami a fürdő fekvését illeti, az valódi Kolombus tojásként oldja meg az Olaszi és Ujváros közötti antagonizmust. Ott telepedett meg ugyanis, a hol az olaszii és ujvárosi főcsatornák nyílnak a folyóba. Illetve 15 lépéssel lejjebb, ott ahol a két csatorna tartalom bizalmasan simul egymás kebelére.

E góczponton áll tehát a fürdő.

*Tudós Kertész Miksa tanár ur most irta meg környékünk faunáját s az ázalékokból is elsorolja az összes fajokat. Ez a tanulmány nem teljes. Az uszodában és környékén olyan ázalékokat is találhatunk, melyek a karalábé, murek, tojás héj sőt kismacsák fajából származnak. Ezek is ott áznak a vízben! élénk öröme az ifju fürdőzőknek, kik játszva fogdossák őket s köz rémületére a felnőtteknek, kiknek idült bokáit játszva csiklandozza meg egy egy vízi retek, vagy petrezselyem.

Még egy nevezetessége van a Körözsnak.

Néha, estenden disz ruhát ölt magára. Mintha a szivárvány szállott volna széles hátára úgy ragyog kékes-zöld zománca. A felszínen minden kis hab el ül ilyenkor, a halak kábultan tántorognak a gyönyörtől, a lovak és szarvas marhák szomjan bámulják az idilli képet s ivással a legerélyesebb ostornyelezésre sem zavarják meg, a hidakon százkra menő tömeg lesi a bámulatos tüneményt, míg végre sutlogás támad a nézők között s a beavatottak szájról-szájra adják a megfejtést — most ereszt a telegdi olajgyár a salakot, melyről a vegyelemzés bebizonyította, hogy olyan folt, mely tisztít.

Most még szűk keblüen elzárkózik vízvezetékünk e drága olaj elől, de hisszük, hogy nemsokára, ha így folyik tovább, utat talál a kultur kunkba is s akkor majd, ha balra csavarom a vízvezeték, úgy vizet kapok, ha jobbra, úgy fogónt.

Ez lesz a közvilágítás kérdésének legfényesebb megfejtése.

De esteledik. Befejezem a rajzot s indulok haza. A kishidon aztán feltáru előttem az a lélekemelő kép, mely gulyás husként mutatja be vizünetet. Mit nekem a Tisza sok halával Ide nézzen a Körözsnre ennek a folyónak több a fürdőzője, mint a vize.

Nem is csoda aztán, — ha uszunk. Hanem azért Debreczen kifizetné összes adósságunkat, ha neki ilyen vize volna. De nekik nincsen. Kilencszáz méternyi mélyen is belé tört a furójok az ártézibe, de csak nem jött annak leve — hajahaj!

Egyébként üdvözlét küldi a Körözsből bájos nyaraló társainak *Köby.*

UJDONSAGOK.

Szent Vincze napja.

Nagy embereknek nem méltó tisztelet az, ha szobrot állítanak csupán neki. Hiszen ha nagy ember volt, nem lehetett hiru s így emléket nem reprezentálhatja egy többé-kevésbbé jólsikerült képmás és póz. Igazi kegyelet és tisztelet számukra csak az, ha szellemük tovább él köztünk, ha munkájuk tovább folyik s folyton ezen élő cselekedetekből domborodik ki az ő emlékek.

Ilyen tiszteletet azonban csak a katólikus hit tud adni nagyjainak.

Itt van ma a nagyok egyik legkimagaslóbbjának emlék napja, páli sz. Vincze napja. Ünnepp nap, a tiszta felebaráti szeretet emlék napja az egész világon. Szelleme örök életü a la-

zarista és szürke nénék rendjében s áldásos működését gyermeki engedelmesség és odaadással követik. Ezer és ezer keze lett szent Vinczének a rendek által, de szive egy maradt az a mindenkit melengető, mindenkiért áldozatra kész szív.

Városunk sz. Vincze házai ma fényesen ünneplik meg áldott szent alapítójuk ünnepeit.

Az intézet kápolnájában d. e. fél 10 órakor ünnepélyes szentmisét tartanak, melyen a szentbeszédet Csicsay Alajos papnöveldei aligazgató mondja.

A király Salzburgban.

A király tegnap látogatást tett a Mária Valéria-kórházban. O Felsege jószágosan megszólított minden egyes kis beteget. Ez alkalommal érdekes dolog történt. Egy három éves csinos fiucska bátran megkérdezte az uralkodót:

— Te vagy a császár?

Erre ő Felsege mosolyogva felelt:

— Persze hogy én vagyok!

De a fiucska be nem érte ezzel és a király hadi érmén levő arczmására mutatva, tovább faggatózott:

— Hát akkor ez kicsoda?

A király jóízűen nevetett és megsimogatta a gyermeket.

A városi szegényházban, a hova a király szintén ellátogatott, kedves jelenet történt. Egy Rath nevű öreg ember, a kinek a kabátját a hadi érem díszítette, így szólította meg a királyt:

— Bizony épp husz esztendeje, hogy utoljára láttam Langbadseent.

— Talán kocsis volt? — kérdezte a király.

Mire Rath így válaszolt:

— No talán már meg sem ismer? Hisz akkoriban mindig nevemen szólított. Rathnak hívnak.

Salzburg, július 17. A király ma délelőtt több kaszányát látogatott meg. A kaszányában Jenő főherceg üdvözölte a királyt, a ki kiment a lövészeti gyakorlatokra. Mindenütt lelkes fogadtatásban részesítették ő Felségét.

A félérettek.

Ez olyan közös forma szó. Lehet azt is kérdezni, mi vagy ki a félérett?

A veres-szilva, körte például: mi.

A szóbeli érettségén egyből megbukott tanuló pedig: ki.

E nagy család utóbbi fájáról szól bánatos hangon Lehel kürtje Jászberény városában.

Mint minden kaszinó, kör, egylet, úgy a jászberényi is a vakációk alatt megnépesedik. A rendes tagokon kívül a főiskolákból hazakerült hallgatók, érettségit tett és félérett ifjak benépesítik a termeket. Természetesen szórakozás céljából! Tehát biliardoznak, kártyáznak, kugliznak, sőt néha olvasnak is — viczlapokat és mindenféleképen a rendes tagok hátrányára cselekedeznek.

Az is természetes, hogy ezeket a tb. vendég urakat minden kör és kaszinó kellemetlennek találja, de tenni nem tehet róla. Nem akarván nyíltan kifejezni ezen megengedett lábatlankodás célját, ráfogja: hogy meghonosított rossz szokás.

Ezek a tb. vendégek megint osztályozás szerint veszedelmesek. Legtűrhetőbbek még a főiskolai hallgatók. Hja! ezek már forogtak valamit az életben és eközben lerázódott szárnyukról a szabadság aranyos himpora és kezdenek meghunyászkodók, alázatosak lenni.

De már az olyan, ki az idén tett érettségi bizonyítványa révén szép reményekre és te-

kintetes címre szert, az még független és szabad, azt csinálja, a mi nekik tetszik. Hisz tudjuk, hogy mikor kézbe kerül az a papírlap, melynek címfejlén ékeskedik e szó »érettségi bizonyítvány«, annak tulajdonosával legalább két hónapig csak lóhátról lehet beszélni. Jól is van ez így! Hadd reméljen és bizzék. Rá ér desperatus lenni 3—4 év múlva is. Így aztán mivel még a körli helyiségekben nem honosított meg a lóhátról való beszélés, természetes, hogy ott ők az urak.

Azaz, hogy mégsem! Legalább Jászberényben nem. Mert ott a félérettek egy kisisteni rangfokozatnak megfelelő modort honosítottak meg. Rendelkeznek a biliárd asztallal, érdekeiket, hangosan megvitatják, a kedvelt lapokat kézből ki nem adják s ha partner kerestetik, rögtön kéznél vannak. Es így esett meg, hogy egy ilyen félérett egy olyan jászberényi tanárnak mondta be és nyerte meg a rekontrát, a ki előtt szeptemberben a matematikából pót érettségit kell tennie. A rekontra kifizetése után jött rá a tanár ur, és a tanár ur révén több tag, hogy ez így nem jól van, és hogy ez ellen valamit tennie kell! Ha mást nem, kényszeríteni a félérettek, hogy várják meg, míg egészen érettek lesznek.

Biz ez elég neveléséges állapot és hogy foglalkozom vele azért teszem, mert városunkban is kezd hasonló tünet jelentkezni. Sőt még rosszabb! Az aranyifjúknak olyan tagjai, kik azt se tudják, hogy mi fán terem a fizika vagy akármí, azon a réven, hogy a nyakkendőjük csokorra van kötve, a mellényük hófehér, és a nadrágjuk ki van vasalva, rohamosan kezdenek kaszinóinkban, köreinkben tb. vendégek gyanánt szerepelni.

Még nem veszedelmesek és nem arrogansak. De nem jó volna a jászberényi esetet megelőzni? *(He.)*

TAJÉKOZTATO.

Régészeti és történelmi muzeum. (Schlauch-park) nyitva minden vasár- és ünnepnap d. e. 10 órától fél 1-ig és d. u. 3—5 10 krért. Kedden és csütörtökön d. u. 5 óráig 20 krért. Más időben 50 kr.

Jul. 19. A központi választmány ülése a városházán d. u. 3 órakor.

Jul. 21. Műkedvelői előadás a Sporttéren este 7 órakor.

Jul. 22. Iskolaszéki ülés a városházán d. u. 4 órakor.

Jul. 23. A biharmegyei gazd. egyesület vál. ülése d. u. 8 órakor.

Jul. 28. Az iparos ifjak dalestélye Karger Sándor vendéglőjében.

* **Károly Ferencz József kir. herceg Nagyváradon.** Ottó kir. herceg legidősebb fia, Károly Ferencz József kir. herceg prezuntív trónörökös pár nap múlva Wallis gróf álnév alatt nevelőjével Nagyváradra érkezik. Napokkal ezelőtt terjedt el ez a hír városunkban s a mai nap *megerősítést nyert.* Az érkezés napja és órája — tekintve, hogy inkognitóban érkezik — nincs megállapítva. A hirt nagy örömmel fogadták városunkban s általános érdeklődéssel várják megérkezését.

* **A Sport-tér kibővítése.** A Sport-tér és a hadapródiskola között van egy 200 méter hosszú, 15 méter széles terület, amelyet sem mire sem használnak, s a Sport-tér mögött egy nagyobb területet pedig dinnyeföldnek adott bérbe a város. A lövészegylet azon kérelemmel fordult most a városhoz, hogy ezeket a területeket bocsássa át a törvényhatóság az egyesület részére. A keskeny földszávon rózsáligetet rendezne be, a Sport-tér mögött levő földet pedig a faskola bővítésére használná fel az egyesület.

* **Bizottsági ülés a városházán.** Nagyvárad város szépművészeti és közlekedési szakbizottsága tegnap délután ülést tartott a városházán. *Komlóssy* József elnökölt s a bizottság tagjai közül jelen voltak: *Száhlender* Károly, *Kunz* Gusztáv, dr. *Sarkadi* Lajos, *Hegedüs* Géza, *Beczkay* Lajos, *Stark* Gyula, *Guttmann* József, *Sztarill* Ferencz, *Rendes* Vilmos, *Busch* Dávid és *Lovass* Zsigmond. A nagyváradai szabadkőműves páholy által a gázgyár mellett építendő ház terveit átvizsgálták, s mivel az építkezési szabályoknak megfelelnek, az építkezési engedély kiadását javasolta a bizottság. — *Sztarill* Ferencz építész a színház mellett, a Posta-utca sarkán levő kis telken díszes kétemeletes palotát épít s a tervek tegnap kerültek a bizottság elé. Mivel a tervek teljesen megfelelnek a szabályoknak, az építési engedély kiadása ellen kifogást nem emeltek, azonban többen azt hangsúlyozták, hogy ez a kétemeletes díszes palota el fogja nyomni a színházat. Ezen azonban már változtatni nem lehet, mivel a közgyűlés engedélyezte e helyre a kétemeletes épület emelését. — Ezután a bizottság a Fő-utca és Kolozsvári-utca átburkolását vizsgálta felül a helyszínén.

* **Egy nagyváradai ember találmánya.** *Szathmári* Sándor Nagy-Magyar-utcán lakó gépész, kinek már eddig harmincz szabadalma van, most legújabbán oly eszközt talált fel, melynek segítségével a gőzkazánoknak kéménye leemelhető és így a kazánok könnyebben szállíthatók. A kémény leemeléséhez egy embererő teljesen elegendő. Készülékét, melyre a szabadalmat szintén megnyerte, már sok gazdaságban sikerrel alkalmazzák. Gazdaságoknak könnyű kezelési módja, valamint sikerrel való alkalmazása miatt nagyon ajánlatos, mivel a találmányról a szakértők is elismerőleg nyilatkoznak.

* **Hadapródok gyakorlata.** A nagyváradai honvéd hadapród-iskola növendékei ma fejezik be tulajdonképpen a tanévet. Korán reggel harcszerű lövészetre vonultak ki Kardó községbe, hol éles golyókkal fognak a papir alakokból alkotott századokra löni. A lövészetben jelen lesznek a honvédség főbb tisztjei is. Ma délután aztán szabadságot fogják a kis-katonákat. Az új tanév október 1-én veszi kezdetét.

* **Hűtlen eseléd.** Pakala Tamás gör. kel lelkész e hó 8-án felfogadta hetes gyanánt *Brückler Hidi* Gábort. E hó 17-én a nevezett hetes összeszedte a gazdája arany óráját, arany lánczát, négy karpereczet, egy melltit, egy pár brillians és egy pár arany fülbevalót, továbbá öt arany gyűrűt s mire a gazdája észrevette, megszökött az értékes tárgyakkal. Egy lepedőbe csomagolta be gondosan s megörzés végett egy helybeli borbélynál hagyta azzal, hogy majd később közlendő címére küldjék fel Budapestre. A borbély elfogadta a baltut s egyenesen a rendőrséghez vitte fel. Az összes, körülbelül ezer koronára tehető értékű holmik benne voltak. A rendőrség a tolvajt körözi.

* **Napidijas állatorvosok.** A földművelésügyi miniszter *Vargha* Lajos volt központi állatorvost Mező-Keresztesre, — *Vargha* Károly beléayesi járási állatorvost pedig Belényesreapidijas állatorvosokká nevezte ki.

* **Temetés.** Tegnap d. u. helyezték örök nyugalomra özv. *Bányay* Elekné sz. Balázs Máriát. Az elhunyt nő — ki 79 évet élt, — több év óta szenvedett gyógyíthatatlan betegségben. Hosszas betegsége alatt *Makay* Vinczéné *Makay* Vincze nyug. polgári iskolai tanár neje ápolta önfeláldozó szeretettel, a kinek az elhunyt édes testvérje volt. A koporsót szebbnél-szebb élővirág koszorúk borították. A temetést — melyen kevés, de előkelő közönség volt jelen — a Weiszlovits és fia cég rendezte.

* **Az ügyvédi kamara köréből.** A nagyváradai ügyvédi kamara közhírré teszi, hogy *Bartha* Endre szilágysomlyói ügyvéd 1901. május 13-án történt elhalálozása következtében az ezen kamara által vezetett ügyvédek névjegyzékéből kitoröltetett. Irodája részére gondnok kirendelésének szüksége fenn nem forgott, mert irodáját még életében *Nádudvary* Jenő szilágysomlyói ügyvédnek adta át.

* **A katonai előfogatok.** Nagyvárad városa megkeresést kapott Hevesvármegye közönségétől. Ebben pártolását kéri annak a feliratnak, a melyet a katonai előfogatok eltörlése ügyében a képviselőházhoz intézett. Ez a rendszer — ugymond — a Bach-korszakból maradt fenn s nem a mai korba való.

* **Ne küldj ánzix-kártyát Kassára!** Vig társaság ült együtt a napokban Nagyváradon; valaki azonban hiányzott közülök s e valaki után a fiatal emberek egy része különösen hevesen sóhajtozott. Egyikük megjegyezte:

— Ő bizonyosan csuklik, anynyit emlegetjük.

— Csak legalább tudtára adhatnók valahogy.

— Irjunk ánzix-kártyát.

— Helyes. De hol van most ő?

— Kassán, adta meg a felvilágosítást egyik kis leány. Erre annak rendje és módja szerint megirták a képes levelező-lapot, telve szép bókókkal és kevésbé szép aláírásokkal, aztán, hogy biztosan megérkezzék feladták ajánlva.

Pár nap múlva vissza érkezett a levelező-lap Kassáról a következő hivatalos felírással:

Nevezett egyén Kassán ismeretlen.

Kassa sz. kir. város rendőri hatóságának
CSELÉD-ÜGYOSZTÁLYA.

Vagyis Kassa város az ideálokat — a cseléd-ügyosztályon keresi.

Tanulság: Ne irj ánzix-kártyát ideáloznak Kassára, ha nem tudod a lakezimét!

* **Lux és Löwy csődtömegét árverezik.** Nagy port vert fel annak idején a „Lux és Löwy” fakereskedő cég csődtömege, melyben még szenzációs letartóztatás is történt. A csődtömege f. évi augusztus hó 9-ik napjának délelőtti 9 órájára van kitűzve az árverés. Kikiáltási ár 4410 korona. Az árverés feltételei a telekkönyvi hatóságnál megtekinthetők.

* **Uj versio a berlini polgármester ügyéről.** Egy berlini lap az újságolja, hogy Vilmos császár Kaufman polgármestert azért nem erősítette meg, mert a szociálisták jelöltje volt. Ugyanis a választásnál a szociálista községtanácsosok mindnyájan reá szavaztak és *Singer* az ismert szociálista-vezér kardoskodott különösen mellette. Beavatottak szerint a császár azt mondta volna, hogy nem erősíthet meg olyan embert, a kit *Singer* präsentiert neki, az a *Singer*, a ki minduntalan a szociáldemokrácia forradalmi és köztársasági jellegét hangsúlyoztatja.

* **Ovoda ünnepély.** A lakatos-utcai óvodában tegnap folyt le a szokásos évszázó vizsga *Sipos* Orbán kir. tanácsos, kir. tanfelügyelő jelenlétében Rozenzveig Szeréna urnő vezetése alatt. *Sipos* Orbán kir. tanácsos teljes megelégedését fejezte ki a látottak felett a kicsinyek pedig ez alkalommal is nagy bizonyosságát adták a kisednevelés terén jeles képzettségéről ismert urnő működésének.

* **A választók névjegyzéke.** Nagyvárad város központi választmánya ma pénteken, július hó 19-én délután 3 órakor ülést tart a városházán. Ez alkalommal a jövő évi választók névjegyzékét veszik tárgyalás alá.

* **Tanítóválasztás.** A községi iskolaszék tekintetes tagjait kérem, hogy f. hó 22-én d. u. 4 órakor a városháza tanácstermében tartandó választó és az ezt követő rendes gyűlésen teljes számban megjelenni sziveskedjenek. A tanügyi bizottság ugyanezen napon d. u. 3 órakor tart gyűlést. Nagyvárad, 1901. július 19. *Hegyesi* Márton, elnök.

* **Talált süketnéma.** Rózbánya határában a csendőrség egy 13—14 évesnek látszó süketnéma gyermeket talált. A szerencsétlen természet teljesen süketnéma és hülye. A főszolgabírósnál mindent megkíséreltek, hogy kilétére vonatkozólag felvilágosítást nyerjenek, de minden kísérlet meghiúsult. A főszolgabíró megkeresésére az alispán elrendelte, hogy országos körözés útján hozzátartozóit kiderítsék.

* **Ott pusztul, a hol kevés van.** A Bihar közelében levő régenyi pusztán, a gyermekek gyufával játszottak a sertésöl mellett s egy szikrától tüzet fogott az ől, amelyben a cselédség 19 darab hizó sertése volt. Meggyuladt és leégett ezenkívül a faszindelyes cselédház, amelynek a padlásán volt felhalmozva a cselédség összes buza, liszt és zsir készlete. Semmit sem tudtak megmenteni. Kis-Marjából és Biharról a tüzoltók fecskendőkkel kivonultak s megakadályozták a pusztító elem terjedését. A veszedelem a cselédséget igen érzékenyen sújtotta.

* **A kisbíró szerencsétlensége.** *Balog* János madarasi kisbíró szerencsétlenségéről beszél a falu népe, a ki egy szörnyű tévedésnek esett áldozatul. A szomorú eset részletei a következők: *Sulyok* András madarasi lakos több munkás társával egy hónappal ezelőtt aratni ment. Az aratási idő alatt a többi munkások azzal bosszantották *Sulyok*ot, hogy a míg ő oda lesz, addig elszerezeti feleségét a kisbíró. Ezt a tréfát pedig azért csinálták a többi munkások, mert *Sulyok* nagyon szerette fiatal feleségét és csupán kíméletből nem vitte el a nehéz munkára, mint a hogy tették azt a többi munkások. A sok élczelést *Sulyok* végre komolyan vette s az a gondolat szállta meg, hátha igaz az, a mit a társai beszélnek. A múlt héten, a hogy az aratást befejezték, mielőtt a csépléshez hozzá kezdenek *Sulyok* pár napra hazatért. Tegnapelőtti reggel éppen a kertben foglalatzkodott *Sulyok*, a mikor *Balog* kisbíró valami adóintő czédulával ment *Sulyok*ékhoz és egyenesen bement a konyhába. *Sulyok*nak, a mint ezt a kertből észrevette, eszébe jutott társainak a mende-mondája, egy dorongot kapott föl s azzal oda rohant a konyhához és a mit sem sejtő kisbíró háttúrlól fejbetűtötte. *Balog* szó nélkül összeesett és eszméletlen állapotban szállították el s még az nap meg is halt. *Sulyok* csak a szerencsétlenség után tudta meg a valót, a mikor a csendőrök elfogták és kihallgatták a többi munkásokat is, a kik beismerték, hogy csak tréfáltak *Sulyok*kkal.

* **Az osztályorsjáték tegnapi huzásán** a következő nagyobb nyereményeket huzták ki:

20.000 koronát nyert: 63011.

2000 koronát nyertek: 58676 28620

80008. 1000 koronát nyertek: 5944 48755 26990

82934. 5000 koronát nyertek: 21885 2075 11053

82281 85204 6524 25425 23283 42871 11895

32603 66911 82633 42648 31936 76803

54622. A többi kihuzott szám 130 koronát nyert.

* **Templomfosztogatók.** Veszedelmes házaspárt tett ártalmatlanná a bácskai csendőrség Mosorinban. Elfogott ugyanis egy házaspárt mely rendszeresen üzte a templomfeltöréseket. Ez a jeles házaspár pedig *Prihoga* Adám és felesége, a kik mint vándor-köszörűsök bebarangolták az egész Alföldet, de inkább csak betörésekből mint köszörűlésből éltek. A múlt hetekben történt, hogy néhány délvidéki községben feltörték a templomot és a perselyeket

kiírtették vagy elvitték. A művelet mindenütt egy és ugyanazon módon hajtották végre, miből a csendőrség megállapította, hogy a tettes is valószínűleg egy és ugyanaz. Tegnapelőtt Mosorinban egy csendőr járőr cizirkált, mely alkalommal az egyik csendőr odaadta kését Prihodának köszörülés végett, a ki a községi kocsmán előtt köszörült. Mikor a köszörüléssel készen volt, valami rongyfélért nyult be Prihoda a köszörű-kocsi szekrényébe, hol egy feltört templom-persely és egy örszetört ezüst kehely is volt. Ezeket meglátta az egyik csendőr, a ki a késére várt. Ennek az alapján indult meg a nyomozás a házaspár ellen. Eddig a templomrablás és 15 más kisebb betörés és lopás derült ki róluk. A büntény szálai elvezetnek Temesvárra is, mert mint a náluk előtalált feladóvévények is igazolják, a templomból ellopott ezüstneműeket összetörve egy temesvári ékszerésznek küldték el, a ki azokat értékesítette. A jóles házaspárt a vizsgálat befejezéséig átadták a járásbírósnak.

* **Gondnokság saját kérelemre.** Nem mindennapi esetet olvasunk a hivatalos lapban *Gosztony* Elemér tart. huszár főhadnagyról, ki mint aktív tiszt *Nagyváradon* is szolgált s mindenki gavallér, kifogástalan embernek ismerte. Talán a tulságos gavalléria következménye, a hivatalos lapban megjelent következő tartalma közlemény:

Gondnokság.

5422/1901. Az egri kir. törvényszék közhírré teszi, hogy hevesvármegyebeli boczonádi születésű és illetőségű *Gosztony* Elemér m. tartalékos huszár főhadnagya *saját kérelmére* a 4444/901. p. sz. a hozott végzéssel *gondnokság alá helyeztetett*. Kelt Egerben a kir. tszékénél 1901. évi június 14-én.

A csinos huszár főhadnagya tehát ezentul csak annyi összeget fog a kezéhez kapni, amennyit a gyámhatóság jónak lát. Kissé különösen hangzik: *»saját kérelemmel«* lefuvatni a gavallériát.

* **Elfogott család.** Egy veszedelmes csalót tartóztatott le a napokban a turóczi megyei csendőrség. Az illetőt Bobor Andrásnak hívják és Zemplénmegyéből való, de hosszabb ideig Amerikában volt, a honnan csak pár hét előtt tért vissza. Bobor Amerikában együtt dolgozott Istványik Adam karkocsi lakossal, a ki már egy év óta Amerikában van és az őszre készült hazajönni. Bobor megtudta, a mikor hazatért, hogy Istványik felesége férje távolléte alatt 800 forintot örökölt. Ezt szerette volna megszerezni de rajta vesztett. Bobor fölkereste Istványikné és egy hamisított levelet mutatott föl az asszonynak, melyben Istványik arra kéri a feleségét, hogy adjon el mindent és a mi pénze van vegye magához és Bokorral menjen ki Amerikába. Istványikné hitelt adott a levélnek, s két hét alatt eladott mindent, magához vette a pénzét és Boborral elindultak, hogy Amerikába mennek. Bobornak sikerült rávenni a szegény asszonyt, hogy a pénzt adja át neki ő majd jobban vigyáz rá. Az asszony szót fogadott és átadta a pénzt, a ki Rutkáról megszökött a pénzzel. Istványikné azonnal bejelentette az esetet a rutkai csendőrségnek, mely táviratilag értesítette a közelebbi öröket s így sikerült azután elfogni a csalót, kinél a pénzt kevés kivétellel meg is találták. A nyomozásnál kiderült az is, hogy Bobor már más alkalommal is elkövetett hasonló eseteket, csak hogy akkor még jobban visszaélt a kiszemelt áldozat bizalmával.

* **Halálozás.** Részvétellel vettük a következő gyászjelentést:

Bura József és gyermekei: Jenő, Ilonka Lőrincz és Szidike fájdalomtelt szívvél tudatják a legjobb feleség illetve anyának *Bura* Józsefné szül. Beniczky Emmának f. hó 17-én este 9 órakor hosszas szenvedés után életének 54-ik, boldog házasságának 30-ik évében az Urban történt gyászos elhunytát. A drága halott hült tetemei f. hó 19-én d. e. 10 órakor fognak a Szent-János-utczai 447. sz. halottas házból, a gör. katolikus egyház szertartása

szerint való beszentelés után az olasz-i temetőben örök nyugalomra tételni. Mely végtisztességtételre az elhunyt rokonai, barátai és ismerősei tisztelettel meghívotnak. Nagyvárad, 1901. július hó 18-án. Az örök világosság fényeskedjék neki.

* **Agyonvert gazdatiszt.** A délvideki szerbek között előforduló gyakori leányszöktetésnek szomorú következményeiről írnak Titelről, melynek közelében Kovilon tegnapelőtt agyonverték egy gazdatisztet. Stojadinovic Iván gazdatiszt a napokban Mitroviczáról Titelbe ment, hogy a környékbeli falvakból leányokat szerződtessen a cséplési és a takarmánygyűjtési munkákhoz. Egyik titeli ismerősének az ajánlatára kedden kiment Kovilra, a hol még aznap föl is fogadott tizenöt leányt, kiket másnap akart magával vinni. A kovili legények azonban, a kik féltékenyen örököndnek a lányok fölött, nem akarták elhinni, hogy a leányokat mezei munkára szerződtették, dacára annak, hogy a szerződés az előjárás előtt kötöttet meg. Stojadinovicson valami kerítőt vélték fölismerni, a ki a szerződöttet leányokat elakarja csábítani, hogy Szlavóniában eladja őket. Osszebeszéltek tehát a legények, hogy a leányok elszállítását meg kell akadályozni. Kedden este Stojadinovic a községi jegyzőnél volt vacsorán, a honnan este 11 óra tájban ment el, hogy lakására térjen. A legények vezetésen Manojlovics Ferencz, Rastics Milán, Kaszrovics Dusan, Horváczki Milán és Miholác Avrán kilesték Stojadinovicot és az utcán orozva leütötték, azután pedig addig verték, míg mozdulni sem tudott. Másnap reggel halva találták meg Stojadinovicot. A csendőrség egy leány vallomása alapján elfogta a gyilkosokat.

MULATSÁG.

* **Mükedvelők előadása.** Nagyvárad mulatni vágyó ifjúságának egy része vasárnap, július 21-én mükedvelő előadást és táncszertélyt rendez a Sport-pavillonban, a vöröskereszt és mentőegyesület javára. Az előadás védnokságát özv. Des *Echerolles-Kruspér* Sándorné urnő és *Beöthy* László főispán vállalták el. Két vigjátékot: *»A végrehajtól«* és az *»Egyetlen leányt«* adják elő s a mükedvelőkön kívül *Kürti* Margit és *Rogoz* Imre is játszanak, ez utóbbi ezenkívül mint rendező is fáradozik a siker elérésén. A két darabon kívül szavaltat és hegedű soló is fel van véve a műsorba s előadás után táncz lesz. Az előadás kezdete este 7 órakor.

REGÉNY-CSARNOK.

A SANDASZEMÜ.

Irta: Lucien Biart.

Franziából: K-6.

23.

A mint a sikságon átvágtattak, észrevették Alvarezt. Mögötte egy szolga ünneplő ruhában egy gyönyörű lovat vezetett don Estevan számára.

— Atyám azt parancsolta, hogy kicsinossam magamat, azért azt a ruhát és sált vettem fel, mely önnek legjobban tetszik, mondá Micaela az udvarnag mellé érve és neki kezét nyújtva.

— Jól tetted, mert ez az egyszerű ruha elragadóvá tesz.

— Nem könnyű dolog ám titeket kielégíteni, válaszolt a leány; atyám a selyem ruhákat, a gyémánt nyakékeket és aranyláncokat szereti, ön pedig jobban kedveli a fehér ruhát és a virágokat.

— Mert az sokkal jobban illik a szépségedhez. Hát te melyiket kedveled jobban?

— A virágokat, ha önre gondolok, ha pedig atyámra gondolok, akkor a gyémántokat.

A két lovak csókot hintett a szép gyermek felé.

Kiérték a szoros utból.

— Menjünk vágtatva! kiáltott Micaela.

— Nem, felelt Alvarez, ki elől haladt. A sikságon csinálhatsz a mit akarsz, de itt e hegyek és kövek közt okosan kell haladni.

Micaela azért többször igyekezett előretörni egy-egy őrizetlen pillanatban, don Estevan és Alvarez alig tudták visszatartani. Micaela a küzdelem hevében egészen kipirult.

— Ah! kiáltott don Estevan, mikor nyered már állandóan ezt a színedet? Istenemre, azon a napon emelek egy kápolnát a templomban védőszentet tisztisztelelére.

E perczen érkeztek a fénnel elárasztott völgy bejárásához. A falu két harangja szót és a levegőt rakéták hasították. A férfiak levették kalapjukat a Valeriano emlékére emelt kereszt előtt, majd lefelé kezdtek szállni. A hegy lábánál egy csapat vidám fiatal lovak vágtatott az ültetvényes és leánya elé s hangos éljenzéssel fogadták.

Az ifju lovakok sorra kezelt fogtak az atyával s meghajtották magukat Micaela előtt. Először látva a szép leányt, szépsége csaknem elvakította őket. Ezután visszafordultak s elvágattak a falu utcáin át. Nemsokára viszontlátták őket a felszentelendő ház előtt félkörben állva. A vendégek leszálltak lovaikról, a fiatal emberek azon ürügy alatt, hogy a lovakat nézik és csodálják, körülrajongták őket.

A felszentelés órája elérkezvén, mindenki gyertyát vett a kezébe s a plebános mögé állottak, ki ez alkalomra a legdiszesebb egyházi ruháját öltötte fel s bejárta a szobákat, meghintve azokat szentelt vízzel és imákat mondva, melyeket az asszonyok utána mondtak.

A szertartás befejeztével a rakéták ismét felvillantak s megszólaltak a gitárok. A belső csarnokban egy hatalmas asztalt telehordtak kalácsokkal és spanyol borokkal. Először az asszonyok és leányok foglaltak helyet, a férfiak vetekedtek, hogy őket kiszolgálhassák. Micaela háta mögött állandóan két lovak állt, kik versengtek egy-egy mosolyáért vagy helyeslő pillantásáért s minden szivességgel elhalmozták. A hölgyek azután fölkeltek s egy másik terembe mentek, az asztalhoz pedig a férfiak telepedtek le, neki esvén az eddig érintetlen palackoknak. Eleinte csendesen ettek és ittak, később don Estevan felköszöntötte a házigazdát. Az ünnepelelt felelt don Estevannak, ki köré a fiatal-ság legnagyobb része csoportosult s mindnyájan igyekeztek a kedvében járni s folyton töltöttek a pohárába.

— Istenemre, uraim, kiáltott don Estevan midőn már ötödször töltötték tele poharát, önök több mint huszan vannak s nehéz volna versenyt inni mindnyájukkal. Legyünk nyitak, azt hiszem az önök szivessége nem nekem, a vén csontnak szól, hanem inkább Micaela atyjának. Igunk egy utolsót a leányom egészségéért, mert én még józan állapotban akarok hazamenni.

Micaela nevét hangos éljenzéssel fogadták. Az egyik lovak, miután ivott, serlegét a falhoz vágta.

(Folyt köv.)

TAVIRATOK.

Thoroczkay főispán ügye.

Budapest, július 18. (Saját tud. táv.) Barsó Imre, a hódmezővásárhelyi szabad- elvüpart elnöke, ki a Thoroczkay Viktor főispánt kompromittáló leveleket közzétette, a Magyar Szó ma esti számában nyilatkozik. Thoroczkay minden levele arról tanuskodik, — ugymond — hogy *szemtelenül a legkülönbözőbb vállalatok alapítását hajszolta* — anélkül, hogy egyetlen egyet is elért volna. Emellett még pénzt és több ezer forintnyi váltó kölcsönt is sürgetett. A harmadik levele nyíltan kifejezi, hogy mily spekulációval foglalta el főispáni állását, mely *hitelképességre emelte*.

Bánffy leleplezése.

Budapest, július 18. (Saját tud. táv.) A »Neu Freie Presse« mai számában Bánffy Dezső bárót kritizálja. Azt írja, hogy Bánffy kész lett volna az alkotmány klenodiuma ellen is merényletet elkövetni. A legfelsőbb tanácsban az abszolút regimnek elkerülhetetlen szükségességét hirdette, erre szövetségeseket is keresett, a közös minisztereknél és a hadseregben.

El fog még jönni, — írja, — az a nap, mikor teljesen le lehet leplezni Bánffyt és ezen szándékait. Azon éjjelen, mikor Fejérváryt nem hagyták szóhoz jutni a Kossuth nótát énekelték a parlamentben. Bécsben a beavatottak valósággal ujjongtak ezen és azt mondták: »Hál' Istennek, csak hogy már Magyarország is kezdődik.«

A saragosai zavargások.

Madrid, július 17. A legújabb saragosai hírek szerint a tegnapi komoly összeütközés a katolikusok és szabadelvűek között történt. Ötven sebesültről beszélnek. Egy tüntető csoport megtámadta a »Hoticiero« című katolikus lap szerkesztőségét, behatolt a dolgozó szobákba és ott nagy károkat okozott. A lap igazgatóját megsebesítették. A katolikusok késekkel és revolverekkel fölfegyverkezve folytatták a körmenetet. A hatóság csak a lakosság megnyugtatására és a személy és a vagyonbiztonság fontartására szorítkozott.

Madrid, július 18. A saragosai tüntetésekről hivatalosan a következőket jelentik: Mikor a nép tömeg hallotta, hogy a körmenetet Caveró karlista tábornok vezeti. Éljen a szabadság! kiáltásban tört ki. Ebből keletkezett az első összeütközés. A tüntetők fűtyültek és kiabáltak, de a körmenet folytatta útját. Egy zászlóvivő pap a tüntetők közé hajította a zászló nyelét, a mi újabb összeütközésre adott okot. A sebesültek száma még ismeretlen.

A búrok veresége.

Budapest, június 18. (Saj. tud. táv.) Londonból távirják, hogy Kitchener lord jelentése szerint, (bloemfonteini távirat) az oránzi harctéren a búrok részéről elesett Botha Károly, Botha Fülöp fia, Hanum Tamás hadnagy és Olivér lovas zászlós.

Tolsztoy betegsége.

Budapest, július 18 (Saj. tud. táv.) Moszkvából távirják, hogy Tolsztoy Leó gróf állapotáról aggasztó hírek jártak, Betegsége azonban nem egyéb kolikánál, melyből nemsokára felépül.

Gyermekgyilkos apa.

Keszthely, jul. 18. (Saj. tud. táv.) Laskay Tivadar itteni gazdag birtokosnak nemrég meghalt a felesége. Egy öt és egy tizenegy éves gyermeke maradt. Alig pár hétre édes anyjuk temetése után előbb az öt, aztán a tizenegy éves gyermek is meghalt. Ugyanebben az időben egy névtelen feljelentés érkezett az ügyészséghez, melyben azzal vádolják Laskayt, hogy gyermekeit meggyilkolta. Az ügyészség elrendelte az exhumálást és feltétlenül megállapították, hogy a gyermekek mérge által pusztultak el. Azt

állítják, hogy Laskay újból nősülni akart s ebbeli tervében a gyermekek útjában voltak. A gyilkos apát letartóztatták.

KOZGAZDASAG.

A gazd. egyesület választmányi ülése. A biharmegyei gazdasági egyesület igazgató választmánya folyó hó 23-án azaz kedden délután 3 órakor az egyet helyiségében gyűlést tart, melyre a választmányi tagok meghívotnak.

Tárgyak: Wertheimstein Alfréd lőtenyész bizottsági elnök javaslata a lőtenyész kerületre vonatkozólag. 2 Szalontai gazd. ismétlődő iskola előterjesztése az ott rendezendő házi ipar tanfolyam iránt. 3. Erd. gazd. egyet előterjesztése a vasúti gyorsúru szállítás megkönnyítése iránt. 4. Előterjesztés a vármegye gazdáinak aratási tudósításairól. 5. Az egyleti értesítőre nézve a nyomdatulajdonosok ajánlatai. 6. Tagok felvétele. Nagyváradi, 1901. július 17. Szabó József, egyleti elnök.

Állatorvosok kinevezése. A nagyvárad vasútállomások marharakodóinál a szakértői szolgálatot eddig Alexander Lajos m. kir. törvényhatósági állatorvos teljesítette. A földművelésügyi miniszter egy leiratával most akként intézkedett, hogy ezen szolgálat alól Alexander Lajost felmentette s egyidejűleg a nagyvárad vasútállomáshoz Otömösi Sándor járási m. kir. állatorvost, helyettesül Csányi Imre törvényhatósági m. kir. állatorvost, a váradvelencei állomáshoz Otömösi Sándor állatorvost, helyettesül Alexander Lajos állatorvost nevezte ki szakértőül.

Kelték Jenő és Társa

Tőzsde jelentése

— A »Tiszántul« eredeti távirata. —

Határidők.

	Budapest, július 18.
Buza októberre	8.10
Buza áprilisra	5.16
Tengeri	6.88
Rozs okt.	6.36
Zab ápr.	
Képoszta, repce, aug.	

Értéktőzsde.

	Budapest, július 18.
Osztrák hitel	664.75
Magyar hitel	668.—
Allamvasut.	655.—
Rimauvasut.	446.50
Magyar jelzálog	447.25
Szolgatartás	
Wagon-kölcsön	

Hivatalos árfolyamok

a budapesti áru- és értéktőzsdén 1901. július 18-án.

Magyar aranyjárdék 4%	117.75
Magyar koronajárdék	92.90
Magyar vasúti kölcsön aranyban 4,75%	120.25
Magyar vasúti kölcsön ezüstben 2,75%	100.—
Magyar keleti vasúti államkötvény 1876-ból	118.50
Magyar földterhermentesítési kötvény 4%	92.75
Italmérségi jog megváltási kötvény	100.10
Horvát-szlavónföldterhermentesítési kötvény	98.50
Magyar nyereség-sorsjegy-kölcsön	173.—
Tiszszabályozás szept. sorsjegyek kölcsön	143.—
Osztrák járdék papírban	98.95
Osztrák járdék ezüstben	98.90
Osztrák járdék aranyban	118.—
Osztrák korona járdék	95.75
Osztrák államsorsjegyek	139.40
Osztrák magyar bank részvény	16.50
Magyar hitelbankrészvény	646.50
Osztrák hitelintézet részvény	646.50
Párisi vista	95.15
20 frankos arany (Napoleon'd'or)	19.04
Németbirodalmi márka	117.47
London vista	239.60
20 márkás arany	28.50

Dr. VUCSKICS GYULA.

765—1901.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött bírósági végrehajtó ezenel közhírré teszi, hogy a Nagyváradi városi kir. járásbíróaságnak 1901. V./L.—53. számú végzésével Papp Béla ügyvéd által képviselt Bunda Miklós felperes részére Ambrus György alperes ellen 100 kor. követelés és jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt 612 korra becsült ingóságokra a Nagyváradi városi kir. járásbíróaság fenti számú végzésével az árverés elrendeltétén, annak felülfoglaltatók követelése erejéig is, amennyiben azok törvényes zálogjogot nyertek volna, alperes lakásán Nagyváradon Koronatecza 254. számú házban leendő megtartására határidőül 1901. évi július hó 27. napjának délelőtt 11 órája tüzetik ki, mikor a bírósággal lefoglalt buterok, s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Felhívotnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, amennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírott kiküldöttől vagy írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítottatik.

Kelt Nagyváradon, 1901. évi július hó 15-ik napján.

Batig Ferencz,
kir. bir. végrehajtó.

154.

Van szerencsénk a n. érdemű közönség szives tudomására adni, hogy az alant jegyzett cikkek árait mélyen leszállítottuk és

teljesen kiárusítjuk

u. m. Szines selyem kelmék, nyári női ruha szövetek, mosó zefir, batiszt, angol vászon és fehér batisztok.

Szövött áru kesztyűk, gyermek- és fiu tricó ing, nadrág, netz ingek. Tenis flanel és satin ingek, övek, sapkák és egyéb idény cikkek.

Az összes raktáron levő napernyőket, blousokat és női fűzőket

minden elfogadható árban eladjuk.

Tisztelettel

Kunz József és társa cég,

Nagyváradi, Szt. László-tér.

A „TISZÁNTUL”

pártoktól és érdekköröktől független politikai napilap. Az Alföld legolvasottabb lapja s Nagyváradon, Bihar- és a szomszéd megyékben rendkívül nagy elterjedésnek örvend.

Előfizetési ára:

Nagyváradon negyedévre . . . 5 korona
Vidéken 6

Kiadóhivatalunkban megrendelhetők

a lat. szert. kath. lelkeszi hivatalok számára egyházhathóságilag jóváhagyott következő nyomtatványok:

Kereszteltek }
Bérmáltak }
Egybekeltek } anyakönyve, diósgyőri
Megholtak } papíron.
Megtértek }
Eltértek }

Bevétel }
Kiadás } templomszámadáshoz.

Alapítványok törzskönyve.
Anyakönyvek betűrendes mutatója.
Jegyesek naplója.

Kereszteltek }
Egybekeltek } anyakönyvi kivonata.
Megholtak }

Anyakönyvek félbörbe kötve vászontáblával 50 iv 9 korona, 100 iv 15 korona.
Hivatalos levélboríték, levélpapírok, névjegyek, meghívók, körlevelek s más nyomdai szakba vágó munkákat gyorsan és jutányos áron készítünk.

Esperesi látogatás jegyzőkönyve.
Esperesi gyűlés jegyzőkönyve.
Jelentés alapítványokról.
Évi jelentés iskolákról.
Templomi leltár.
Catalogus librorum.
Családi értesítő.
Elbocsájtó levél.
Keresztelési jegy.
Keresztelési Emlék.
Esketési jegy.
Iktató könyv.
Kézbesítő könyv, kötve.
Imádság a szt. mise után (kemény papíron).

Kiadóhivatalunknál megrendelhetők

a Szent Vincze intézet kiadásában megjelent b. e. NOGÁLL JÁNOS szerkesztette hitbuzgalmi munkák:

Krisztus követése. 80 fillér, 8, 12, 16 korona.

Ligouri Szent Alfonz Vezérkönyve. 3 korona.

Boldogasszony követése. 2 korona 40 fillér.

B. Skupuli Lőrincz Lelki Harca. 2 korona.

Szeráf Hangok Szent Teréziától. 2 korona 40 fillér.

Keresztény Vezérczikkek. 2 korona.

Az Urangyala, füzve 2 kor.

Lilionszálak, füzve 3 kor.

Csarnok, 3 korona.

Szent Halmok, 3 korona.

Eredeti bolti áron kaphatók a PUSTET-féle liturgikus könyvek:

Breviarium, Missale, Pontificale Rituale etc.

Szent László nyomda részvénytársaság

elvéllal és készít:

izléses kivitelben

mindennemű

nyomdai munkákat

jutányos áruk mellett.

Névjegyekben, eljegyzési s esketési jelentésekben folyton a legujabb.

Vidéki rendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Nyomdai műintézetünkben a legnagyobb körültekintéssel készítettnek:

Hirlapok, folyóiratok, könyvek, füzetek, röpiratok, körlevelek, falragaszok, hirdetések, részvények, árjegyzékek, jegyzőkönyvek, pénz- és hitelintézeti nyomtatványok, étlapok, meghívók, szinlapok, egyházi és mindennemű világi nyomtatványok, névjegyek, tánczrendek, palackfeliratok, sorsjegyek, gyászjelentések, levélpapírok és borítékok, valamint más itt elő nem sorolt nyomtatványok.

Kiadóhivatalunkban megrendelhetők

a gör. szert. kath. lelkeszi hivatalok számára főhathóságilag jóváhagyott következő román nyelvű egyházi nyomtatványok:

1. Informatio papi özvegyekről s árvákról.

2. Megtértek jegyzéke.

3. Hitehagyottak jegyzéke.

4. Elvált házasságok jegyzéke.

5. Szerződés szerinti vagy házasságok jegyzéke.

6. Vegyes házasságok jegyzéke.

7. Jelentés a kántor-tanító magaviseletéről.

8. Kimutatás a plebánia állapotáról.

9. Kereszteltek }
10. Egybekeltek } anyakönyve, diósgyőri
11. Megholtak } papíron.

12. Bevételi }
13. Kiadási } számadás-ívek.

14. Adósok jegyzéke.

15. Kereszteltek }

16. Egybekeltek } anyakönyvi kivonata.

17. Megholtak }

18. Esperesi látogatás jegyzőkönyve.

19. Iskolai jelentés.

20. Jelentés a templompénztár számadásairól.

21. Kereszteltek }

22. Egybekeltek } anyakönyvi másolata.

23. Megholtak }

Anyakönyvek félbörbe kötve vászontáblával 50 iv 9 korona, 100 iv 15 korona.

Hivatalos levélboríték, levélpapírok, névjegyek, meghívók, körlevelek s más nyomdai szakba vágó munkákat gyorsan és jutányos áron készítünk.

KÖNYVNYOMDA.

Tömöntöde.

Disz és műkönyvkötészet.

Vonalzó intézet.

Ruggyanta bélyegző gyártás.